

ԵՐԳԱԲԵՐԱԿԱՌՆ

**Հայ ոչ-յեղափոխական ընկերութեանց
վարչական ժողովներուն**

Բոլոր ոչ-յեղափոխական ընկերութեանց մէջ յարաբերութիւն հաստատելու և ապագային նոյն իսկ պատգամաւորական ժողով գումարելու դիւրութիւն ընծայելու համար, Բարիդի հայ Աշխատ. Միութեան վարչական ժողովս կը խնդրէ բոլոր ոչ-յեղափոխական ազգային ընկերութեանց վարչական ժողովներէն որ, եթէ կարելի է, մինչև երկու ամիս, բարեհաճին իւրեն դրկել իրենց պաշտօնական հասցէն և մէկ օրինակ կտնոնագիր:

Վարչական ժողովս հրատարակութեան պիտի տայ իրեն հասած ընկերութեանց անուններն ու հասցէններն ի գիտութիւն բոլոր միւս ընկերութեանց և պիտի զրկէ ամենուն մէկ օրինակ իրեն կանոնադրէն:

Միութեան հասցէն է. Mr le President de l'Union des Travailleurs Armeniens de Paris

96 B-d Picpus
Paris Բարիզի հայ Աշխատ. Միութեան
վարչական ժողով
26 Օւնիսար 1906 թ.

ՀԱՅՆԵՐ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

50 տարի առաջ Փարիզում, հեռու իր հայրենիքից, վախ-
ճանուար Եւրոպայի նոր գրականութեան հոչակաւոր ներկայա-
ցուցիչներից մէկը, Հենրիկ Հայնէն։ Մահը ազատեց նրան
տաժանելի տանջանքներից։ Նրա բնաւորութիւնը երկար ժա-
մանակ կուռում էր օրհասական տկարութեան հետ և օգտուելով
ամեն վայկեանից՝ սթափւում էր, որպէսզի նորից փայլի իր
փայլով։ Զայրոյթը, սրամտութիւնը, բանաստեղծական ոգին,
այս բոլորը բանկում էին, երբ ցաւերը գէթ մի փոքր թեթևա-
նում էին և մահուան մինչև վերջին օրերը նա չդաւաճանեց
ոչ իր բանաստեղծական կոչին և ոչ էլ իր հայրենիքին։

«Թուղթ» և մատիտ» ասաց նա մահուան նախընթաց օրը 1856 թուի փետրուարի 16-ին (ն. տ.). այս գէպքից 3 օր առաջ աշխատեց 6 ժամ շարունակ, բայց նրան էլ չյաջողքց իրադորձել իր փափագը. գրեիչը վայր ընկաւ ձեռքից, գրութիւնը սկսեց արագ կերպով վատանալ և միւս առաւօտ հոգին տւանդեց: